

Nr 214.

Godkänd av första kammaren den 30 maj 1924.

Godkänd av andra kammaren den 30 maj 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående viss utvidgning av statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl.

(Bankoutskottets utlåtande nr 43.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida gränserna för upptagande i statens pensionsanstalt för folkskollärare m. fl. kunde vidgas i överensstämmelse med vissa i motionen angivna riktlinjer.

Frågan om en utsträckning av pensionsrätten för sjuksköterskor torde, med hänsyn till sjukvårdsverksamhetens stora betydelse ur samhällets synpunkt, få anses beaktansvärd. Det synes riksdagen därför påkallat, att detta spörsmål göres till föremål för fortsatt överbäggande från statsmakternas sida. Genom 1919 års lagtima riksdags beslut i samband med upprättandet av statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. har visserligen delaktighet i denna anstalt beretts för sjuksköterskebefattningar i statlig och kommunal tjänst samt för vissa sjukskötersketjänster i enskild anställning, vilka med hänsyn till vårdverksamhetens allmännyttiga natur ansetts böra likställas med förstnämnda befattningar. Emellertid bedrives vid ett stort antal enskilda anstalter en sjukvårdsverksamhet, vilken otvivelaktigt måste anses vara av allmännyttig art men som enligt nu gällande bestämmelser likväl icke för där anställda sköterskor berättigar till pension. Det synes riksdagen önskvärt, att åtgärder vidtagas för beredande av pensionsrätt även åt sköterskor med anställning i sist angivna verksamhet.

Närmast torde härvid, på sätt i motionen framhållits, böra komma i betraktande sköterskebefattningar i sjukvård, som anordnats av bruk, fabriker och därmed jämförliga företag. I de flesta fall torde väl denna sjukvård — för så vitt den är organiserad på ändamålsenligt sätt — ur allmän-

nyttans synpunkt kunna jämföras med sådan sjukvårdsverksamhet, som enligt gällande bestämmelser berättigar till delaktighet i pensionsanstalten, särskilt med hänsyn därtill, att sjukvården i fråga, om den icke organiserats av det enskilda företaget, i allmänhet torde hava kommit att påvila vederbörande landsting eller kommun. Det vill synas, som om för en lösning av spörsmålet om pensionering av ifrågavarande sjuksköterskor de riktlinjer, vilka angivits av särskilda sakkunniga, borde kunna vara vägledande.

Under återopande av det anförda får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte taga under övervägande frågan om utsträckt pensionsrätt för sjuksköterskor samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill omständigheterna må föranleda.

Stockholm den 30 maj 1924.

Med undersåtlig vördnad.
